

[Wilhelm]

sig om at begrænse skattefiduser. Der er altid en eller anden syg moster, som lige skal plejes, og der er altid en eller anden dødsbyg begrundelse og et eller andet fortænkt eksempel på, at det giver nogle uheldige virkninger, som desværre forhindrer de radikale i at være med til den sanering af fradrag og fiduser, som de ellers slår sig så meget op på. I den forstand har hr. Bernhard Baunsgaard ret i, at det var fuldstændig urimeligt at gøre det til et spørgsmål om, hvordan de radikale stiller sig.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg er parat til at afskaffe skattefiduser. Jeg er ikke parat til at afskaffe fradrag, der efter vor opfattelse tjener et fornuftigt formål. Jeg kan kun ønske hr. Lykketoft til lykke med den forbundsfælle, som han har skaffet det socialdemokratiske parti nu – i modsætning til socialdemokratiets indstilling tidligere.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg havde håbet på, at jeg i højere grad kunne takke for en bred tilslutning, da jeg mener, det er et fuldstændig indlysende lovforslag, der ligger på bordet.

Jeg synes, det er fantastisk, at man skal høre skatteministeren fortælle om, at formålet er at give privat opsparing, sådan at de unge kan komme i gang med nye virksomheder, og at der skal være ligestilling mellem lønmodtagere og erhvervsdrivende. Skatteministeren ved udmærket godt, at der også på bordet i dag ligger et forslag om at ophæve loven om investeringsfonds, og jeg kan da godt røbe allerede nu, at også det forslag har vi til hensigt at støtte, så den ligestilling kan man altså også opnå på anden måde. At det skulle være for at støtte de unge, så de kan etablere sig, det er næsten for meget at høre på, når man ved, hvordan loven i praksis fungerer, hvordan den bliver brugt til at sælge fradrag fra selskaber, som ikke kan trække fra, til private lønmodtagere.

Det er da udmærket, at der nu er nedsat et udvalg. Det er det, man altid kan gøre, når man gerne vil have noget forhalet. Vi må så vente, til det udvalg kommer med en betænkning, som vi så kan tage stilling til. Det kan vare mange år, og vi kan se i mellemtiden,

hvordan folk skaber sig det ene fradrag efter det andet.

Jeg vil takke hr. Lykketoft, fordi han på udmærket og meget klar måde har skitseret, hvordan det fungerer. Der er såmænd ingen grund til for mig at komme med yderligere illustration af, hvor tåbeligt loven virker.

Problemet om de radikale har vi længe haft herinde, og når hr. Lykketoft gør det til et spørgsmål om de radikale, så er det altid en penibel sag. Vi har jo set utrolig mange gange, at de radikale går på talerstolen og fortæller, at nu må vi også have ryddet op – det gælder inden for indkomstskatten med fradragene, det gælder inden for alle mulige andre fradrag – og når det så kommer til stykket, skal man have grundigere belyst, hvordan loven fungerer. Nu har de radikale været grundige i jeg ved ikke hvor mange år. Der er bare desværre overhovedet ikke kommet noget ud af deres grundighed, fordi de hele tiden sætter som en stopklods i for at gennemføre noget.

Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte loven om negativ indkomstskat som et eksempel på, at noget var gået forhastet igennem. Det mener jeg er ukorrekt. Man vidste godt, da man vedtog loven om negativ indkomstskat, at der var nogle, der kunne bruge den uhenigtsmæssigt, men man sagde, at formålet med loven var vigtigere, og at det var vigtigt, at forslaget kom hurtigt igennem, samtidig med at man vidste, at det kunne misbruges. Der var ikke noget, man ikke var klar over, da man vedtog den lov. Den var grundigt behandlet, men den havde nogle uhenigtsmæssige sider.

Hr. Gammelgaard påpeger, at socialdemokratiet har sluttet sig til et SF-forslag, og det undrer hr. Gammelgaard sig over. Jeg troede ikke, at det kom an på, hvilket parti der fremsatte forslaget, men mere kom an på, hvilke forslag der blev fremsat. Jeg håbede da stadig væk, at der var nogle partier, der havde det sådan, deriblandt såmænd også det konservative. Men man kan altså se, at sådan er det ikke.

Hr. Gammelgaard taler også om risikovillig kapital, men indrømmer dog, at der har fundet misbrug sted. Det er dog altid noget. Det samme gælder for hr. Anders Poulsen. Begge vil afvente det omtalte udvalg. Den eneste af de borgerlige, jeg synes faldt i den grøft, var hr. Glistrup, som sagde, at det gæl-